

قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران - کودکان

اصول ۲۱ و ۲۹ قانون اساسی به طور مستقیم تر و اصول سوم، سی ام و چهل و سوم به صورت غیر مستقیم به مسئله کودکان بی سرپرست اشاره دارند. در زیر متن این اصول آورده شده است:

اصل ۲۱ قانون اساسی:

« دولت موظف است حقوق زن را در تمام جهات با رعایت موازین اسلامی تضمین نماید و امور زیر را انجام دهد:

- ایجاد زمینه های مساعد برای رشد شخصیت زن و احیای حقوق مادی و معنوی او
- حمایت مادران، بالخصوص در دوران بارداری و حضانت فرزند و حمایت از کودکان بی سرپرست
- ایجاد دادگاه صالح برای حفظ کیان و بقای خانواده
- ایجاد بیمه خاص بیوگان و زنان سالخورده و بی سرپرست
- اعطای قیمومیت فرزندان به مادران شایسته در جهت غبطه آنها در صورت نبودن ولی شرعی»

اصل ۲۹ قانون اساسی:

« برخورداری از تأمین اجتماعی از نظر بازنشستگی، بی کاری، پیری، از کار افتادگی، بی سرپرستی، در راه ماندگی، حوادث و سوانح، نیاز به خدمات بهداشتی و درمانی و مراقبت های پزشکی به صورت بیمه و غیره حقی است همگانی. دولت موظف است طبق قوانین از محل درآمدهای عمومی و مشارکت مردم، خدمات و حمایت های مالی فوق را برای یکایک افراد کشور تأمین کند.

اصل سوم قانون اساسی:

« دولت جمهوری اسلامی ایران موظف است برای نیل به اهداف مذکور در اصل دوم، همه امکانات خود را برای اموزیر به کار برد:

... ۳- آموزش و پرورش و تربیت بدنی رایگان برای همه، در تمام سطوح و تسهیل و تعمیم آموزش عالی
«.

اصل ۳۰ قانون اساسی:

« دولت موظف است وسایل آموزش و پرورش رایگان را برای همه ملت تا پایان دوره متوسطه فراهم سازد و وسایل تحصیلات عالی رایگان را تا سرحد خوکفایی به طور رایگان گسترش دهد.»

اصل ۴۳ قانون اساسی:

مطابق این اصل برای تأمین استقلال جامعه و ریشه کن کردن فقر و محرومیت و برآوردن نیازهای انسان در جریان رشد، با حفظ آزادگی او، اقتصاد اسلامی بر اساس ضوابطی استوار می شود ، که یکی از آنها تأمین نیازهای اساسی : مسکن، خوراک، پوشاک ، بهداشت، درمان ، آموزش و پرورش و امکانات لازم برای تشکیل خانواده برای همه است.